

Kókai János ESEMÉNY UTÁN

Reggel van.
Jobb lábbal kelt fel a Nap.
A fény tolakodóan derít.

Az elmúlt éjszaka a sarokban kuporodik.
Nem nézek rá.
Kabátot veszek, és lesétálok a térre.

Fiatal nő kutyát futtat,
rakoncátlanul ide-oda ugrál,
labdáért szalad,
a hidegbe ugatja szabadságát.

Irigykedésem már-már kiül arcomra,
amikor hozzám ér,
és mellső lábát kezembe adja.
Egymásra mosolygunk a lánnyal,
és egy pillanatra úgy érzem, családom van.

Messzire dobom a játékot,
de hiába lettem ma egy évvel idősebb,
jókedvemet nem hajítom vele.